

Skrytý vesmír

Nespočet zlatavých sluncí,
Vysílá teplo do mého nitra.
Všechny malé ohně vroucí,
Radostná světla malých bratří,
Vysvitla.

Jak rozlehlý vesmír skrývá se v našem já?
Kolik ještě uhyne květin, než zajde tma?

Hvězdy, kam mizíte skrytě?
Proud života odvane vítr váš,
Poklesky trhají nitě,
Země táhne předměty křehké,
Už neplaš.

Jak rozlehlý vesmír skrývá se v našem já?
Kolik ještě uhyne květů, než zajde tma?

Poklady má duše skrývá,
I s démony uvězněná tu jsem.
Halí mě samoty mlha,
Před skokem na mě hrozivě kývá,
Slunce lem.

Jak rozlehlý vesmír skrývá se v našem já?
Kolik ještě uhyne světla, než zajde tma?

Slunečnice opuštěná,
Houpe se v pozdrav uprostřed pusta,

Postupně ve mně rozkvétá.

Světlo už prostupuje očima,

I skrz ústa.

Jak rozlehlý vesmír skrývá se v našem já?

Kolik ještě vykvete mých sluncí za světla?